

KUNSTEN AT BLIVE RASK

Kreative
værksteder
i psykiatrien

**Dans
for bedre
trivsel**

**Skrivekunst
og litteratur
på hospitalet**

Neurokor som
rehabilitering

**Kulturen udvider
lægetasken**

Kultur – en del af løsningen på vores sundhedsudfordringer

Vores sundhed – og især den mentale sundhed – er under pres. Det udfordrer vores sundhedsvæsen, og det betyder, at vi må nytænke vores måder at håndtere sygdom og sundhed på. Studier i både Danmark og udlandet viser, hvordan vi kan styrke sundhed, livskvalitet og mestring af sygdom ved at anvende for eksempel billedkunst, musik, dans og litteratur som en del af vores sundhedstilbud.

INDHOLD

Sundhedsvæsenet er i forandring
– det er nu, vi har brug for kulturen 4

Når fødderne finder gulvet,
finder fællesskabet vej 6

Skriverum og litteratur som et fælles tredje 8

”Her føler jeg mig ikke dum, når jeg fejler” 12

10 gode råd til at skabe stærke
sundheds- og kulturprojekter 16

Et åndehul på hjul midt i psykiatrien 18

Når kunsten åbner sanserne 22

Kulturen udvider lægetasken 26

hArts – midtjysk partnerskab
for sundhed og kultur 28

SUNDHEDSVÆSENET ER I FORANDRING – DET ER NU, VI HAR BRUG FOR KULTUREN

Fremtidens sundhedsvæsen skal bygges i partnerskaber. Hvis vi skal løse de udfordringer, vi står overfor, skal vi turde gå nye veje. Vi skal arbejde sammen på tværs af fagligheder, og vi skal være nysgerrige, innovative og kreative.

I Region Midtjylland har vi arbejdet med koblingen af sundhed og kultur de seneste ti år med flotte resultater. I dette magasin kan du møde nogle af de mennesker, der hver dag gør en forskel gennem sundhedsfremmende kulturindsatser. Sygeplejersker, kunstnere, læger, direktører, politikere, forskere og mange andre. Alle har de det til fælles, at de hjælper borgere og patienter i svære livssituationer.

Den rullende daghøjskole skaber kreative fællesskaber i psykiatrien. Sangens Hus hjælper mennesker med hjerneskade gennem korsang. I projektet *Fod på gulv* øges både fysisk og mental trivsel for udsatte unge og voksne gennem folkedans med levende musik. Og Forfatterskolen PS! giver psykiatriske patienter nye muligheder for at udtrykke sig gennem kreativ skrivning.

Kulturindsatserne kan også skabe gode og meningsfulde oplevelser for vores sundhedspersonale. Medarbejderkoret på hospitalet i Horsens er med til at styrke fællesskabet og arbejdsglæden på tværs af forskellige personalegrupper, og i projektet *Narrativ medicin* i den kliniske hverdag hjælper læsegrupper til at øge trivslen og forbedre samarbejdet blandt læger på fire hospitalsafdelinger i Aarhus.

Jeg mener, at der er et kæmpestort potentiale i kunsten og kulturen, når vi skal skabe fremtidens sundhedsvæsen. Derfor har vi i regionsrådet udviklet Danmarks første regionale politik for Sundhed og Kultur. Stærke partnerskaber på tværs af fagligheder spiller en nøglerolle i vores indsats, og politikken er derfor skabt i samarbejde med både sundhedsfaglige medarbejdere, kulturaktører, uddannelsesinstitutioner, kommunale politikere og en lang række andre.

Vi har brug for kulturens sanselige metoder, forestillingsevne og forandringskraft, hvis vi skal indfri sundhedsreformens ambitioner om et nært sundhedsvæsen med fokus på det hele menneske. I kulturen kan vi finde mening og fællesskab. Vi kan mærke os selv og hinanden. Det er helt afgørende for vores trivsel – og særligt i de perioder af vores liv, hvor vi møder sundhedsvæsenet.

Historierne her i magasinet illustrerer på forskellig vis, hvordan der kan skabes fantastiske resultater, når

kunstnere og kulturfaglige samarbejder med vores sundhedspersonale. Vi håber, at det kan inspirere, så endnu flere i fremtiden kan møde kulturindsatserne som en fast del af vores sundhedsvæsen. Uanset hvem man er, og hvor i landet man bor.

Rigtig god læselyst!

Anders G. Christensen
Regionsrådsformand, Region Midtjylland

Når fødderne finder gulvet, finder fællesskabet vej

Fod på gulv bruger folkedans og levende musik i særlige forløb som en effektiv metode til at løfte trivsel, fællesskab og mod hos udsatte unge og voksne.

Når man lever med psykisk sårbarhed, kan fysiske fællesskaber være svære at indgå i. Bevægelse og berøring kan føles grænseoverskridende, og fællesskaber kan være svære at navigere i. Alligevel er det ofte kroppen, der kan være nøglen til at genfinde både glæde og forbindelse til andre. Med sundheds- og kulturprojektet *Fod på gulv* tager folkedans og levende musik udgangspunkt i kroppen. Ikke som præstation, men som en umiddelbar oplevelse af fællesskab med andre.

– Vi var optaget af, hvordan man kunne overføre kunstneriske kompetencer til nye sammenhænge, og især til steder, hvor det kan opleves svært at indgå i et fællesskab, fortæller Gerda Hempel, projektleder for *Fod på gulv*.

Forløbene afvikles typisk på ungdomsuddannelser og i Socialpsykiatrien, hvor erfarne danseinstruktører og professionelle folkemusikere faciliterer forløbet og kombinerer fysisk udfordring med glæde og energi i et trykt og omhyggeligt tilpasset forløb. Hver session varer 90 minutter og består af to danseblokke på 30 minutter med levende musik. Mellem blokkene er der en pause, hvor der bliver tid til en forfriskning, en fortælling, et musikalsk indslag eller fælles refleksion.

NÅR KROPPEN BANER VEJEN FOR FÆLLESSKAB

På dansegulvet sker der noget, som ikke altid kan forklares med ord. *Fod på gulv* viser, hvordan det fysiske rum og musikkens energi og rytme hjælper folk til at finde både hinanden og sig selv. Dansen bliver et sprog, som alle kan tale, og som skaber tryghed, selv når det sociale samspil ellers er svært:

– Allerede efter første gang følte jeg, at vi var i samme båd. Det fremkalder sådan en følelse af fællesskab. Jeg ved ikke hvorfor. Men det føles som en sjov dans. Man griner meget, fortæller en af deltagerne.

Folkedans fungerer samtidig som en naturlig måde at styrke kroppen, koordinere bevægelser og bygge selvtillid

– sammen med andre. For mange er det første gang i lang tid, de oplever at kunne fungere i et fysisk fællesskab uden fokus på sygdom, diagnose eller begrænsning, men med fokus på glæde og tilstedeværelse.

DOKUMENTERET EFFEKT

Fod på gulv er mere end en god idé. Det er en metode med dokumenteret effekt.

Forskere fra Aalborg Universitet fulgte i 2023 syv forløb over seks uger og undersøgte både mentale og fysiske effekter. På baggrund af spørgeskemaer før og efter forløbene samt interviews viser analysen bl.a. en signifikant stigning i mental trivsel, et fald i ensomhed blandt de voksne deltagere og en styrket social tilknytning i gruppen.

Aktivitetmålinger blandt de unge viste desuden øget bevægelse i hverdagen og lavere puls hen over forløbet. Interviewene peger samtidig på øget motivation, ny selvtillid og oplevelsen af at høre til i et fællesskab.

Forskningsresultaterne gør *Fod på gulv* til et stærkt eksempel på, hvordan kunst og kultur kan anvendes som sundhedsfremmende metoder.

”Selv WHO peger på, at målrettet brug af kulturtiltag kan fremme sundhed på en lang række områder. Vores håb er, at det i stigende grad bliver taget alvorligt og integreret i sundhedsvæsenet.”

– Gerda Hempel, projektleder for *Fod på gulv*

”Allerede efter første gang følte jeg, at vi var i samme båd. Det fremkalder sådan en følelse af fællesskab.”

– Deltager i *Fod på gulv*

KULTUR SOM FØRSTEHJÆLP I ET PRESSET SAMFUND

I en tid med stigende mental mistrivsel, isolation og sociale udfordringer har *Fod på gulv* vist sig som et relevant svar – ikke som erstatning for anden behandling, men som et menneskeligt, nærværende supplement, der kan åbne nye døre til trivsel.

Gerda Hempel understreger den tværsektorielle værdi af projektet:

– Selv WHO peger på, at målrettet brug af kulturtiltag kan fremme sundhed på en lang række områder. Vores håb er, at det i stigende grad bliver taget alvorligt og integreret i sundhedsvæsenet. Dans bliver således ikke kun en aktivitet, men en behandlingsform for dem, der af den ene eller anden årsag har mistet fodfæstet.

Med nye forløb og dybdegående forskning planlagt over hele landet frem til 2028, håber *Fod på gulv* at bringe de dokumenterede effekter ud til endnu flere og sætte dansens glæde i spil som en vej til både fællesskab og sundhed.

Læs mere om initiativet på www.fodpaagulv.dk.

3 MÅLBARE EFFEKTER

1. Den mentale trivsel steg signifikant for både unge og voksne deltagere, hvilket tyder på en reel forbedring af deres mentale sundhedstilstand.
2. Følelsen af ensomhed faldt for voksne og for den samlede gruppe, hvilket peger på en styrket social tilknytning.
3. For de unge viste aktivitetmålingerne, at de øvede sig mere, gik flere skridt og havde lavere puls hen over forløbet.

Skriverum og litteratur som et fælles tredje

Skrivekunst og litteratur kan åbne nye rum for refleksion, fællesskab og trivsel i sundhedsvæsenet. I både psykiatrien og på hospitalernes afdelinger viser to forskellige projekter, hvordan fortællinger kan fungere som et fælles tredje og give plads til det menneskelige i en presset hverdag.

I et sundhedsvæsen præget af effektivitet, standardisering og faste arbejds gange kan der mangle rum til det, som ikke lader sig måle eller journalføre. Både patienter og sundhedsprofessionelle oplever et behov for steder, hvor erfaringer, tvivl og eksistentielle overvejelser kan få plads uden at blive gjort til et problem, der skal løses. Her kan litteratur og skrivekunst noget særligt. De skaber pauser, refleksion og giver sprog til det, som ellers kan være svært at udtrykke.

Det er udgangspunktet for to forskellige, men beslægtede initiativer i Region Midtjylland: *Balance mellem linjerne* og *Narrativ medicin*. Forskellige målgrupper og formater, men samme grundidé: At mødes om ord og fortællinger som et fælles tredje.

SKRIVEFÆLLESSKABER UDEN PRÆSTATIONSKRAV

I *Balance mellem linjerne* inviteres nydiagnosticerede med bipolar lidelse ind i et skrivefællesskab på psykiatrien ved Aarhus Universitetshospital. Over otte uger deltager de i skriveforløb, hvor fokus flyttes væk fra sygdom og behandling, og hen på skrivekunst og litterært håndværk.

Gennem non-stop-skrivning og enkle litterære greb får deltagerne mulighed for at skrive uden nogle former for præstationskrav. Teksterne læses højt og mødes med nysgerrig, fagligt funderet feedback, hvor sproget er i fokus – ikke personen bag.

– Vi bedriver ikke terapi. Vi bedriver skrivekunst, siger projektleder, forfatter og underviser Iben Claces fra Forfatterskolen PS. Hun fortsætter:

– Skriften gør det muligt at lægge tanker, følelser og oplevelser, der kan være vanskelige at håndtere, ud i armlængde. Samtidig understøtter den følelsen af at være andet og mere end sin diagnose, forklarer hun.

Skrivegrupperne bliver dermed et kreativt frirum midt i et behandlingsforløb. Et sted, hvor deltagerne kan finde stemme, identitet og fællesskab uden at skulle forklare sig.

Foto: Tine Harden

LITTERATUR MIDT I DEN KLINISKE HVERDAG

Hvor *Balance mellem linjerne* retter sig mod patienter, tager projektet *Narrativ medicin i den kliniske hverdag* fat i dem, der behandler. Her bringes litteratur og korte skrive- og refleksionsøvelser ind i fire hospitalsafdelingers morgenkonferencer og undervisningsrum for læger.

– *Narrativ medicin* skaber en fom for øvebane, hvor deltagerne øver sig i at lytte, forstå fortællinger og være opmærksomme på både andres og egne erfaringer, siger Carsten Stage, professor ved Aarhus Universitet og medansvarlig for projektet.

I korte seancer læses digte eller korte tekster op, der fungerer som afsæt for samtaler mellem lægerne på afdelingen. Det handler ikke om at finde kliniske løsninger, men om at skabe rum til refleksioner over arbejdsliv, relationer, tvivl og det følelsesmæssige pres, der følger med lægerollen. Erfaringerne viser, at litteraturen skaber et anderledes rum end den vanlige faglige dialog.

– Her handler det ikke om at være klog eller om at have de rigtige svar. Det handler om at dele erfaringer og lytte til hinanden, siger Carsten Stage. Uddannelsesansvarlige ledende overlæge, Trine Silkjær, fra Blodsygdomme på AUH, hvor det indledende projekt startede i 2024, tilslutter sig:

– Narrativ medicin har for lægerne bidraget til større forståelse og rummelighed over for patienterne, de pårørende og deres reaktioner, følelser og oplevelser af at være syge og på hospitalet. Det har givet os et rum til at tale om det svære og dele erfaringer og refleksioner i lægegruppen.

PRAKSISNÆRE ERFARINGER

Begge projekter er baseret på og ledsaget af systematiske opsamlings og kvalitative evalueringer, som peger på tydelige effekter.

I *Balance mellem linjerne* beskrives de opsamlende erfaringer i antologien Sol og chok (2024), hvor deltagerne blandt andet fremhæver øget livskvalitet, større selvforståelse og oplevelsen af at blive mødt som hele mennesker.

Mange beskriver skriveforløbet som et frirum, hvor de kan udtrykke sig frit og finde genkendelse i både egne og andres tekster. Flere deltagere fortsætter med at skrive efter forløbet og bruger skriften som et redskab i hverdagen. Erfaringerne peger også på, at skrivefællesskabet modvirker oplevelsen af identitetstab og stigmatisering, som ofte følger med en psykiatrisk diagnose.

”Vi bedriver ikke terapi.
Vi bedriver skrivekunst.”

– Iben Claces, projektleder,
forfatter og underviser

Foto: Martin Dam Kristensen

“Jeg har altid haft svært ved ordene “at være stolt”. Jeg har altid begyndt at græde, når der var nogen, der sagde: “Jeg er stolt af dig.” Og nu kan jeg føle, at jeg selv er blevet mere stolt af mig. At jeg føler mig bedre som personen, jeg er.

- Patientdeltager på Balance mellem linjerne

Effekten af *Narrativ medicin* er blandt andet beskrevet i forskningsartiklen “Narrativ medicin for uddannelseslæger” i tidsskriftet *Bibliotek for læger* (2023), som samler erfaringer fra et andet narrativ medicin-forløb med læger.

Her peger de kvalitative data på, at arbejdet med litteratur styrker lægernes refleksion over egen praksis, øger oplevelsen af kollegialt fællesskab og giver et sprog for arbejdslivets følelsesmæssige sider. Lægerne beskriver, at litteraturen skaber pauser i en travl hverdag og fungerer som en ventil, hvor det er legitimt at tale om tvivl, belastning og usikkerhed. Samtidig fremhæves det, at formatet er let at integrere i praksis og opleves meningsfuldt, netop fordi det ikke er problemorienteret, men refleksionsbaseret.

Fælles for de to projekter er, at effekten ikke primært måles i traditionelle sundhedsparametre, men i oplevelser af trivsel, sprog, fællesskab og faglig forankring.

FORTÆLLINGEN SOM FÆLLES TREDJE

På tværs af hospitalsafdelinger viser projekterne, hvordan fortællingen kan fungere som et fælles tredje. Noget man kan samles om uden at skulle diagnosticere, forklare eller løse.

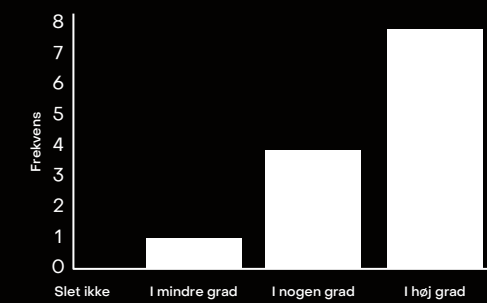
- Vi mangler netop den slags eksistentielle refleksionsrum i sundhedsvæsenet. Rum, hvor man kan løfte hovedet og tale om det, der ellers ofte bliver skubbet til side på grund af travlhed og tidspres, siger Carsten Stage.

For Iben Claces ligger styrken i skrivekunstens åbenhed:

- Når vi skriver, får vi stemme og sprog. Det skaber flow, grounding og fællesskab, og det smitter af på livet uden for skriverummet. Selv om vi ikke bedriver terapi, er oplevelsen af en mere meningsfuld hverdag en vigtig, positiv sideeffekt af skrivekunsten.

Selvom projekterne ikke erstatter behandling, peger de på et stort potentiale i at tænke kunst og kultur som en integreret del af sundhed og trivsel som led i skabelsen af bæredygtige, menneskelige rum. Rum, hvor både patienter og sundhedsprofessionelle kan finde ord, retning og fællesskab.

LIVSKVALITET VED DELTAGELSE I BALANCE MELLEM LINJERNE.

Oplevet indflydelse på livskvalitet ved deltagelse i Balance mellem linjerne.

Kilde: Sol og chok (2024).

Selvom vi ikke bedriver terapi, er oplevelsen af en mere meningsfuld hverdag en vigtig, positiv sideeffekt af skrivekunsten.

- Iben Claces, projektleder, forfatter og underviser

Foto: Martin Dam Kristensen

"Jeg tænkte også, at det kunne give mig et fællesskab, hvor man kunne danne relationer uden at skulle snakke hele tiden. For det er hårdt for mig."

– Nanna Sjørsløv, deltager i neurokoret

"HER FØLER JEG MIG IKKE DUM, NAR JEG FEJLER"

Neurokoret i Randers er et trygt, motiverende og glædesfyldt fællesskab for Nanna, Carsten og de andre, der synger sig til rehabilitering efter en hjerneskade.

Nanna Sjørsløv går forsigtigt hen til en stikkontakt i det store fællesrum. Hun skubber den justerbare stikkontakt en smule nedad, og loftslamperne afgiver som forventet en svagere glød. Den 25-årige randrusianer kigger rundt på de andre i rummet. Hun vil sikre, at alle er tilpas i det lidt svagere lys. Det ser ud til at være tilfældet.

"Min hjerne har svært ved at sortere i indtryk og informationer og bliver hurtigt træt. En af mine udfordringer er, at jeg er meget lyd- og lysfølsom," fortæller Nanna Sjørsløv, der på denne vinterformiddag har taget sin søster med til neurokor på Hjernecenter Randers.

"Altså, hun er på besøg. Det er mig, der er den hjerneskadede," slår Nanna Sjørsløv fast med et afdæmpet smil.

Neurokoret i Randers er blandt fem af sin slags i Danmark. De blev etableret i efteråret 2025 og er siden blevet testet, evalueret og justeret.

Målgruppen er mennesker, der har erhvervet en hjerneskade eller er ramt af en såkaldt neurodegenerativ sygdom – Parkinsons sygdom eller multipel sklerose for eksempel. Formålet er at styrke og vedligeholde de neurologiske funktioner eller at forhindre eller udskyde en forværring. Sagt med tre ord: Træning via sang.

25-årige Nanna Sjørsløv blev ramt af meningitis i 2024 og er aktuelt sygemeldt. Hun er begyndt i praktik på et skolebibliotek i et afklaringsforløb. Hun har altid elsket at synge, så neurokor var et naturligt valg.

MUSIK MOTIVERER TIL BEVÆGELSE

Lasse Skovgaard har stået i spidsen for den arbejdsgruppe, der har udviklet konceptet neurokor. Han er Ph.d. i sundhedsvidenskab og programleder for sundhedsindsatser i kulturorganisationen Sangens Hus.

"Inden for folkesundhed er det en generel udfordring, at vi godt ved, hvad vi burde gøre for at holde vores krop og hjerne i gang, men ofte mangler energien og motivationen. Det problem er endnu større hos mennesker med kroniske – og herunder neurologiske – sygdomme. Neurokor er designet til at kombinere sanglyst og livsglæde med reel kognitiv og fysisk træning," siger Lasse Skovgaard.

Fra forskningen ved man, uddyber han, hvordan mennesker grundlæggende motiveres til bevægelse af at høre musik.

"Desuden udvikler vi en meget stærk følelse af fællesskab, når vi synger sammen. At synge sammen er den mest synkroniserede aktivitet, vi kender. Kombinationen af musik, sang og træning er en ren foræring," siger han.

Carsten Johansen er 65 år og førtidspensionist som følge af en faldulykke og en hjernerystelse. Og så er han neurokor-sanger i Randers.

"Jeg har adgang til et fint træningscenter og kender øvelserne, men jeg får ikke taget mig sammen. Her i koret glæder jeg mig til at komme hver gang. Vi har det sjovt sammen, og vi slapper af, fordi alle har én eller anden udfordring. Nogle af øvelserne er svære, men her føler jeg mig ikke dum, når jeg fejler," siger han.

"Koret har været supergodt for min rehabiliteringsproces. Samværet og humoren, vi har her i koret, er vigtig for min motivation. Vi kan lave fis og ballade med hinanden, men det kan også være meget seriøst,"

– Carsten Johansen, deltager i neurokoret

I slutningen af 2022 faldt Carsten Johansen på sit arbejde, fik en hjernerystelse, og er nu førtidspensionist.

Efter en afdæmpet opvarmning fremgår det tydeligt, hvorfor den antydede fejlmodighed er en fordel. Med knips, klap, tramp og fagter stiger lydniveau og sværhedsgrad, og ofte deles koret op i to halvdele, der synger hver sin melodi. Det er åbenlyst ikke nogen let opgave. Slet ikke når man som Carsten Johansen "er noget udfordret på at multitaske." Alligevel udstråler han og de andre deltagere lige dele smil og beslutsomhed under dagens korprøve.

GRÆNSER RYKKER SIG

Sisse Hellemann fra Sangkraft Randers er leder af neurokoret. Blandt hendes væsentlige opgaver er at udfordre deltagerne på grænsen af deres fysiske og kognitive kapacitet.

"I dag havde jeg to øvelser i træk med sang og bodypercussion. Her risikerer vi, at nogle af deltagerne bliver overstimuleret, fordi vi intenst træner og stimulerer deres kognitive funktioner. Derfor er det vigtigt, at vi bagefter har en øvelse i et meget lavere gear. Men det gik godt. Det er fordi, koret her har været her ti gange. Jeg ville aldrig gøre det ved tredje korprøve, men deltagernes grænse har rykket sig undervejs i forløbet. De er blevet mere trygge ved situationen, og de ved, at de kan lykkes," siger Sisse Hellemann.

Trygheden og succesoplevelserne oplever leder af Hjernecenter Randers, Gitte Lopdrup, også på tæt hold. Ikke mindst på onsdage, når korprøverne er i gang, og den gamle bygning giver genlyd af grin, tramp, sang og klaverspil.

"Men også bagefter, når jeg hører fra deltagerne, hvordan de bliver udfordret og trætte, men glæder sig til at komme igen. Både på grund af glæden og fællesskabet, men også fordi de ved, det er godt for dem. Det er et tilbud, der ligger virkelig godt i tråd med det, vi ønsker at tilbyde i Hjernecentret, fordi vi kommer rundt om mennesket og arbejder helhedsorienteret med rehabilitering," siger Gitte Lopdrup.

Foto: Martin Dam Kristensen

Ved slutningen af en korprøve spørger korleder, Sisse Hellemann fra Sangkraft Randers, sine sangere om, hvilken følelse de tager med hjem.

MÅLET ER GÅET I OPFYLDELSE

Tilbage i fællesrummet med det sorte klaver og de dæmpbare loftslamper stiger temperaturen. Nu skal der danses. Én deltager danser siddende, og én danser meget forsigtigt med en krykke i hånden. Nanna Sjørsløv danser med hele kroppen.

"Godt, Nanna," lyder det fra én af de midaldrende sangere, og korets yngste sanger bekræfter i et stort grin, at hun har øvet sig i 80'er dans.

Det er langt fra det eneste, Nanna Sjørsløv øver sig i, når hun er til neurokor. Den 25-årige pædagogiske assistent arbejdede i en vuggestue, da hun blev ramt af meningitis. Senfølgerne af dette har tvunget hende til at finde en ny måde at navigere i sin tilværelse.

"Nu er jeg blevet den, der har brug for, at vi dæmper lyset, og det er grænseoverskridende. Neurokoret er et godt sted at øve sig i at gøre den slags. Her er det trygt for mig at udtrykke mine anderledes behov, for vi har alle forståelse for hinandens udfordringer. Jeg meldte mig blandt andet til neurokor for at finde et fællesskab, hvor jeg kunne træne den side af mig selv. Det mål er gået i opfyldelse," siger Nanna Sjørsløv.

"Det gør mig rigtig glad, når folk – som i dag – siger, at de er trætte, men glade og ser frem til at komme igen. Det er meget meningsfyldt."

– Sisse Hellemann, korleder

Neurokor er udviklet af Sangens Hus i samarbejde med Danske Korledere og Dansk Musikterapeutforening. En bred gruppe af fagpersoner og brugere har ligeledes deltaget i udviklingen af konceptet.

Regionsrådet i Region Midtjylland har bevilget 1,616 mio. kr. til etableringen af neurokor i 2026 og 2027. Pengene er en del af en samlet bevilling på i alt 14,3 mio. kr. til otte forskellige kulturprojekter, der skal styrke sundhed og trivsel i regionen.

Neurokor blev i efteråret 2025 testet fem steder i landet.

12 – 16 neurokor vil i løbet af 2026 blive etableret over hele landet. Cirka 250 borgere ventes at deltage hver sæson, som varer et halvt år.

Det er primært landets sangkraftcentre, der i det daglige kommer til at koordinere neurokorene sammen med lokale sundhedsforvaltninger, neuroteams eller centre indenfor neurorehabilitering.

Foto: Martin Dam Kristensen

10 GODE RÅD TIL AT SKABE STÆRKE SUNDHEDS- OG KULTURPROJEKTER

– NÅR FÆLLESSKAB, TRIVSEL OG KREATIVITET GÅR HÅND I HÅND

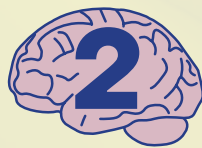
Sundheds- og kulturprojekter spiller en stadig vigtigere rolle i arbejdet med trivsel, livskvalitet og fællesskab. Når kunst, kultur og sundhed mødes, opstår nye muligheder for at engagere mennesker, skabe mening og styrke både mental og social sundhed.

Men gode ideer og intentioner er ikke altid nok. Her får du 10 råd, der kan hjælpe dig med at udvikle bæredygtige, meningsfulde og virkningsfulde projekter.

Skab stærke partnerskaber

Sundheds- og kulturprojekter lykkes sjældent uden et godt partnerskab. Nogen kender målgruppen, andre har de særlige kulturelle værktøjer, kompetencer og rammer, og nogen kan uddanne og forske. Samarbejd på tværs af sektorer – fx med forskellige afdelinger i kommunen, kulturinstitutioner, sundhedsprofessionelle eller foreninger. Gode partnerskaber bygger på tillid, tydelige roller og fælles mål.

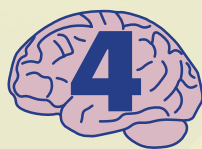
Tag udgangspunkt i dem, det handler om

Ethvert godt projekt begynder med mennesker. Brug tid på at forstå målgruppen – deres hverdag, behov og drømme. Involver brugerne tidligt og lad deres stemmer forme projektets indhold. Der findes et væld af patientforeninger, sundhedsprofessionelle, forskere og organisationer, som har netværk, praktisk erfaring og kendskab til allerede eksisterende initiativer.

Vær klar på formål og ønsket effekt

Hvad vil I opnå – og hvorfor? Et tydeligt formål gør det lettere at engagere samarbejdspartnere, træffe beslutninger og dokumentere projektets værdi. Overvej allerede fra start, hvordan I vil måle eller beskrive effekten.

Tænk langsigtet, bæredygtigt og styringsorienteret

Sundheds- og kulturprojekter kræver, at man tænker langt ud over projektperioden og tager højde for både økonomiske og organisatoriske incitament. I modsætning til kulturprojekter, som ofte består af enkeltstående begivenheder eller værker, kræver sundhedsprojekter varige løsninger, der kan integreres i eksisterende systemer. Det er vigtigt at forstå de styringsmekanismer og incitament, der driver de organisationer og aktører, der skal videreføre initiativet, såsom hospitaler, kommuner eller institutioner.

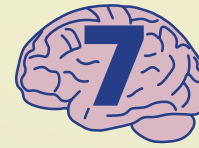
Skab dokumenterbar værdi

Projektet bør kunne dokumentere konkrete gevinster – både økonomiske, sundhedsfaglige og sociale. Hvis projektet skaber målbar gevinst for aktører som kommuner, regioner eller brugere, er der langt større sandsynlighed for, at de vil være villige til at investere i projektet på sigt. Dette kræver en realistisk vurdering af, hvordan projektet kan bidrage til besparelser eller effektiviseringer på længere sigt (f.eks. færre hospitalsbesøg, bedre patientbehandling eller bedre trivsel for pårørende eller personale).

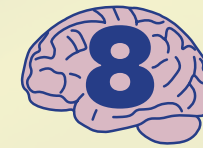
Forstå betalingsstrukturen og incitament

Overvej, hvem der potentielt kunne betale for projektets videreførelse, og hvordan de økonomiske gevinster kan sandsynliggøres. Er der økonomiske besparelser, som gør projektet attraktivt for kommuner, sundhedsorganisationer eller fonde? Tænk på, hvordan de potentielle betalere kan involveres tidligt i udviklingsfasen for at sikre et langsigtet økonomisk grundlag.

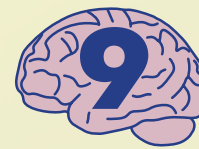
Start i det små – og lær undervejs

Det er sjældent nødvendigt at starte stort. Pilotprojekter og prøvehandling giver værdifuld viden og mulighed for justering. Brug erfaringerne aktivt til at udvikle projektet trin for trin. Sundheds- og kulturfeltet er fyldt med store aha-oplevelser for de involverede partnere, og det kræver åbenhed, tid og tålmodighed. Måske I ender med at gå i en anden retning end forventet.

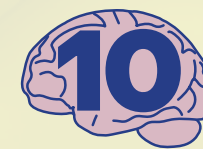
Fortæl historien

Del erfaringer, resultater og personlige fortællinger fra projektet som video, tekst, lyd eller noget helt femte. Det skaber synlighed, ejerskab og inspiration – og kan bane vejen for nye samarbejder og fremtidig finansiering. Feltet er fyldt med gode og livsbekræftende historier både for dem, der står for tilbuddene, og dem der modtager dem.

Vær opmærksom på forskellige forudsætninger og forskellige fagsprog

Forskellige fag har forskellige sprog, ord og vendinger, som kan skabe misforståelser og betænkeligheder i tværfaglige samarbejder. På samme måde er der forskel på folks arbejdstider, tid ved computeren og telefonen, spidsbelastninger og muligheden for projektarbejde. Sæt tid af til grundige samtaler og spørg ind, hvis du er i tvivl.

Husk at have det godt – god energi skaber stærke relationer

God energi er afgørende for både kreativitet og samarbejde. Det kan komme af små ting som et godt måltid eller et inspirerende mødested, der kan løfte stemningen, sænke paraderne og skabe stærkere både personlige og faglige relationer. Når folk føler sig godt tilpas og som en del af et trygt fællesskab, er de mere åbne, kreative og engagerede, hvilket kan være nøglen til et succesfuldt projekt.

ET ÅNDEHUL PÅ HJUL MIDT I PSYKIATRIEN

Med kreative værksteder, fællessang og et åbent fællesskab bringer *Den rullende daghøjskole* hverdag, nærvær og nye muligheder ind i psykiatrien. Projektet skaber bro mellem hospital og hverdagsliv og støtter patienternes recovery-proces.

Når man er indlagt i psykiatrien, kan dagene føles lange og ensformige. Efter klokken 16 falder tempoet, og mange patienter står tilbage med deres tanker, uro og ventetid. Samtidig kan overgangen fra indlæggelse til hverdagsliv opleves som brat og ensom. Netop i dette mellemrum mellem behandling og liv opstår behovet for noget andet: Et frirum, der ikke stiller krav, men tilbyder mening, fællesskab og noget at tage i hænderne.

Det er her, *Den rullende daghøjskole* har fundet sin plads. Projektet er et samarbejde mellem Kompetencehuset, Psykiatrien ved Aarhus Universitetshospital og Afdeling for Psykosers patient- og pårørenderåd, som bringer kreative aktiviteter direkte ind på hospitalet og videre ud i livet efter udskrivelse.

Forstander ved kompetencehuset, Nis Peter Nissen, fortæller:

– Der sker enormt meget på et hospital fra morgen til sen eftermiddag. Men derefter sker der ofte ingenting. Og hvis der er noget, patienterne mangler, så er det netop at mærke normalitet, hverdag og virkelighed i en ellers lukket verden.

NÅR VÆRKSTEDET KOMMER TIL PATIENTEN

Den rullende daghøjskole er et mobilt, kreativt værksted, der pakker sig ud midt i psykiatriens fællesområder. Her kan patienter uden tilmelding deltage i aktiviteter som smykkefremstilling, akvarel og fællessang. Underviserne er ikke sundhedsfaglige, men kreative fagpersoner, der møder deltagerne som mennesker, ikke patienter.

– Der er intet terapeutisk anlagt i aktiviteterne. Vi mødes om et fælles tredje. Det giver et frirum, hvor man deler det, man har lyst til, siger Nis Peter Nissen.

Valget af ramme er afgørende. Aktiviteterne foregår ikke bag lukkede døre, men i åbne foyerrum med passage af både personale, pårørende og besøgende. Det gør deltagelsen mindre forpligtende og langt mere tilgængelig.

– Der er ikke en dør, du skal åbne og træde ind ad. Du kan bare lande i rammen. Mange sidder først lidt på afstand, kigger og mærker stemningen. Så bevæger de sig langsomt tættere på. Det er netop det, rummet kan, forklarer han.

BROBYGNING TIL LIVET EFTER INDLÆGGELSE

Et centralt element i *Den rullende daghøjskole* er broen mellem hospital og hverdagsliv. De samme undervisere, som møder patienterne under indlæggelsen, møder dem igen i Kompetencehusets lokaler efter udskrivelse. På den måde bygges relationer og tryghed videre, uden at deltagerne skal starte forfra et nyt sted.

– Hvis man ikke er det mest overskudsagtige sted i sit liv, er det svært bare at gå ud ad døren og træde ind i noget nyt. Derfor skal det være nemt. Der skal være nogen, der tager dig i hånden og hjælper dig i gang, siger Nis Peter Nissen.

Efterværnstilbuddet i Kompetencehuset fungerer som en forlængelse af hospitalsindlæggelsen og giver deltagerne mulighed for at fastholde det kreative fællesskab i en mere hverdagsnær kontekst. Her kan de fortsætte med at skabe og være sammen, uden krav om tilmelding eller fast fremmøde.

MÆRKBARE RESULTATER

Den rullende daghøjskole er ikke kun et godt tiltag, men også et projekt med dokumenterede resultater. Ifølge en evaluering fra projektets første periode i 2022–2024 har de kreative aktiviteter haft en

tydelig positiv betydning for deltagernes trivsel og oplevede livskvalitet. I alt blev der afholdt over 300 værkstedsdage i psykiatrien og daghøjskolen med mere end 3.000 registrerede deltagerbesøg.

Evalueringen bygger på både kvantitative data om fremmøde og frivillige spørgeskemaer samt kvalitative observationer og deltagerudsagn. Over 70 procent af deltagerne oplevede, at tiden gik hurtigt under aktiviteterne, omkring 80 procent følte sig godt tilpas, og mere end 90 procent havde lyst til at deltage igen.

Deltagerne beskriver aktiviteterne som et mentalt frirum, hvor uro og tankemylder træder i baggrunden, og hvor kreativ fordybelse og fællesskab skaber ro, glæde og overskud i hverdagen.

Rapporten konkluderer, at deltagernes erfaringer entydigt peger på øget trivsel, livsmod og oplevet livskvalitet. Dermed fremstår projektet som et stærkt eksempel på, hvordan kreative og fællesskabsbaserede aktiviteter kan understøtte vejen mod et bedre hverdagsliv, både under og efter indlæggelse.

EVALUERING FRA PROJEKTETS FØRSTE PERIODE I 2022–2024

- Over **70 procent** af deltagerne oplevede, at tiden gik hurtigt under aktiviteterne
- Omkring **80 procent** følte sig godt tilpas
- Mere end **90 procent** havde lyst til at deltage igen

Foto: Kasper Munck Lillelund

Deltagerne beskriver blandt andet "Den rullende daghøjskole" som et mentalt frirum, hvor uro og tankemylder træder i baggrunden.

KULTUR SOM BEHANDLING

For Nis Peter Nissen er *Den rullende daghøjskole* ikke et supplement, man kan undvære, men et vigtigt bidrag til en mere helhedsorienteret forståelse af sundhed og helbredelse.

– Når vi sidder og arbejder med noget mellem hænderne, forsvinder tiden. Tankerne flytter sig. Det er de kloge hænder, der tager over, siger han og fortsætter:

– Når du skaber noget, starter du i fantasien og former det til noget konkret. Det er i virkeligheden en øvelse i at skabe nye muligheder – ikke bare i materialet, men i livet.

I en verden, hvor effektivitet og måling ofte fylder mest, insisterer *Den rullende daghøjskole* på værdien af det langsomme, det sanselige og det menneskelige. Som et åndehul midt i psykiatrien, og som en bro videre mod et liv med mere fællesskab og handlekraft.

"Den rullende daghøjskole" tilbyder mange forskellige aktiviteter. Fælles for dem alle er, at underviserne er kreative fagpersoner, der møder deltagerne som mennesker og ikke som patienter.

Foto: Kasper Munck Lillelund

En evaluering af projektet viser, at deltagerne oplever øget trivsel, livsmod og livskvalitet.

Foto: Martin Dam Kristensen

NÅR KUNSTEN ÅBNER SANSERNE

På Neurointensiv Rehabilitering ved Regionshospitalet i Silkeborg er stilheden sjældent helt stille. Maskiner summer, skridt passerer på gangen, og mennesker bevæger sig mellem håb, usikkerhed og små tegn på fremgang. Her arbejder personalet hver dag med patienter, som har fået alvorlige hjerneskader – og med pårørende, hvis liv pludselig er blevet vendt på hovedet.

Midt i det kliniske rum er kunsten ved at finde sin plads.

– Det handler også om, at vi som hospital og som sundhedsinstitution skal passe på ikke at lukke os om os selv. Kunst kan formidle, hvad det er for et sted, vi er. Den kan stimulere og berige dem, der bruger vores sted – og den kan også forstyrre, inspirere og berige os, der arbejder her, siger oversygeplejerske Mette Hoff.

Sammen med sine kolleger er hun involveret i et kunstprojekt, der skal understøtte personalets omsorgsarbejde og være med til at rehabilitere både patienter og pårørendes nervesystem. Projektet er en del af Region Midtjyllands Arts in Health-indsats, som arbejder for at integrere kunst og kultur i hospitalernes hverdag – ikke som pynt, men som en aktiv medspiller i sundhed og heling.

Arts in Health er støttet af Region Midtjylland og Augustinus Fonden.

Mette Hoff, oversygeplejerske – Neurointensiv Rehabilitering

Over tid vil titusindvis af små aftryk i værket fortælle en historie om fællesskab og samhørighed, i takt med at værket forvandles og smelter sammen med bygningen.

Kasper Friis Kjeldgaard, billedkunstner og designer

Kasper Friis Kjeldgaard, billedkunstner og designer

DET UPÅAGTEDE

I Silkeborg er billedkunstner Lasse Krog Møller i tæt samarbejde med personalet i gang med at udvikle et kunstprojekt til afsnittet. Han arbejder med flere elementer. Ét handler om farvesætning af gangarealer og sengestuer, der skal tilføre det kliniske miljø ro og varme – og samtidig hjælpe patienter, der ofte er desorienterede, med at finde rundt.

Et andet element retter sig mod de pårørende, for hvem afdelingen kan være et sted, hvor tiden står stille, og nervesystemet er på overarbejde. Her skal kunsten skabe små frirum midt i sygdom og livskrise.

Arts in Health

Hanne Lundgren Nielsen, projektleder for Arts in Health, fortæller om valget af kunstner:

– Lasse Krog Møller ser på verden med opmærksomhed. Han er optaget af de små ting, det glemte og oversete – alt det, som betyder mere, end vi lige tror. Den tilgang genfinder vi i personalets faglighed. De er trænet i at registrere helt små tegn på forbedring i patienternes hjerneaktivitet og arbejde intensivt med sansestimuli.

Her opstår et særligt møde mellem kunst og sundhed: mellem kunstnerens blik for det upåagtede og personalets opmærksomhed på det næsten usynlige.

ET FÆLLES AFTRYK

Også på Børn og Unge-afdelingen på Regionshospitalet i Gødstrup er kunsten på vej til at blive en del af hverdagen gennem Arts in Health-indsatsen. Billedkunstner og designer Kasper Friis Kjeldgaard har fået til opgave at udvikle et værk, der er dynamisk og foranderligt, vokser over tid og inddrager børn, unge og deres forældre.

Patientgruppen spænder fra nyfødte til 17-årige. Behovene er forskellige, men ønsket om genkendelse og fællesskab går igen.

Personalet har været tæt involveret i udviklingen af projektet. De har efterspurgt kunst, der inviterer til deltagelse – et værk, hvor patienter og pårørende kan gøre noget, sætte et aftryk og mærke, at de ikke står alene.

Både personale, patienter og pårørende er blevet spurgt, hvad de forestiller sig, at kunsten kan bidrage med. Svarene peger i samme retning: behovet for nærvær, handlekraft og små øjeblikke af mening midt i sygdom, behandling og indlæggelse.

Kunstprojektet udvikles i tæt dialog med afdelingen i løbet af 2026. Kasper Friis Kjeldgaard har allerede præsenteret sine ideer og tanker om en 'wauw-væg'. Han forestiller sig en 'wauw-væg' af gyldne metalplader, der kan appellere både til de mindste børn og til afdelingens teenagere. Her får alle, der behandles eller indlægges, mulighed for at sætte deres mærke. Over tid vil værket ændre sig og fylde mere og mere – som et fælles spor af erfaring, tilstedeværelse og håb.

KUNST SOM EN DEL AF HELING

På hospitalerne i Region Midtjylland er kunsten ikke længere kun noget, man betragter. Den bliver noget, man mærker, deltager i og spejler sig i.

I mødet mellem kunstnere, patienter, pårørende og personale opstår nye rum – rum, hvor tempoet sænkes, sanserne vækkes, og relationer får plads. Her bliver kunsten ikke en pause fra behandlingen, men en del af den.

Lasse Krog Møller,
billedkunstner

Foto: Martin Dam Kristensen

KULTUREN UDVIDER LÆGETASKEN

For de sygeplejefaglige direktører Mette Ringtved og Rikke Degn er kunst og kultur ikke pynt i sundhedsvæsenet, men et vigtigt supplement til behandlingen. De ser feltet som en bevægelse mod et mere menneskeligt sundhedsvæsen med større plads til livskvalitet, relationer og nye måder at være fagprofessionel på.

I mange år har sundhedsvæsenet været præget af et naturvidenskabeligt paradigme, hvor evidens, måling og biomedicinsk behandling har været udgangspunktet.

Men ifølge Mette Ringtved, sygeplejefaglig direktør på Regionshospitalet Horsens, står vi midt i en kulturbevægelse, hvor forståelsen af sundhed er ved at udvide sig:

– Vi har i hospitalsregi altid haft et stort fokus på fravær af sygdom som det endegyldige mål. Men sundhed handler også om lindring, velvære og livskvalitet, og om at skabe mestring i det liv, man har fået, siger hun.

Rikke Degn, sygeplejefaglig direktør på Regionshospitalet Gødstrup, genkender den skepsis, som kunst og kultur stadig kan møde blandt sundhedsprofessionelle:

– Mange er helt naturligt optagede af, om der er evidens på området. Men vi skal også huske, at der er meget af den eksisterende behandling i sundhedsvæsenet, vi heller ikke kan måle så entydigt. Derudover inviterer kunst og kultur til noget, der kan føles sårbart. Mange fagprofessionelle er usikre på, om de har kompetencerne, fortæller hun.

RO, NÆRVÆR OG KONTAKT

Begge direktører peger på, at kunst og kultur især får betydning dér, hvor den medicinske behandling kommer til kort.

På Regionshospitalet Gødstrup har et samarbejde i kræftafdelingen givet personalet nye redskaber, når døden indtræffer, og pårørende skal tage afsked.

– Afdelingen fik etableret et katalog over små ritualer, f.eks. at læse et digt, synge en sang eller skabe et rum, hvor sorgen kan få plads. Det gav personalet mulighed for at være værter i noget af det sværeste, siger Rikke Degn og fortæller, at projektet sidenhen er blevet en integreret del af afdelingens praksis.

Også i Horsens oplever Mette Ringtved, hvordan kulturen skaber nye former for ro og kontakt. Et medarbejderkor, som er etableret i samarbejde med den lokale musikskole, har styrket fællesskabet blandt medarbejderne og har haft afsmittende effekt på patienterne:

– Patienterne kommer ned og lytter, og medarbejderne bruger sangen som redskab i mødet med patienter, der

Foto: Charlotte Dahl

Mette Ringtved, sygeplejefaglig direktør på Regionshospitalet Horsens

Foto: Søren Braad Andersen

Rikke Degn, sygeplejefaglig direktør på Regionshospitalet Gødstrup

eksempelvis lider af demens, eller som har svært ved at finde ro. Det giver en anden værktøjskasse, når man også har musik med i den, siger hun.

ET SUNDHEDSVÆSEN MED PLADS TIL MENNESKET

For både Rikke og Mette handler arbejdet med kunst og kultur om at tage vare på det hele menneske, selv i de mest specialiserede dele af hospitalsdriften.

Levende musik på dialyse- og intensivafsnittet har ikke kun betydning for patienterne, men også for pårørende og personale:

– Nogle patienter har sanset musikken, mens de lå i koma, og de pårørende har fået en oplevelse af, at der bliver taget vare på mere end de basale behov. Det gør også en positiv forskel for medarbejderne, fortæller Mette Ringtved

Rikke tilføjer, at feltet rummer et stort potentiale for relationsdannelse:

– Der er ikke ret meget kunst og kultur, som der ikke er en grad af relationsdannelse i. Og det har en kæmpe betydning.

FREMtiden: PARTNERSKABER, FORSKNING OG FOREBYGGELSE

Begge direktører ser kunst og kultur som et område, vi kun lige har taget hul på:

– Vi står ved foden af bjergene, siger Mette Ringtved og peger på, at patienter i stigende grad forventer, at sundhedsvæsenet kan rumme mere end medicinsk behandling, og at kunst og kultur er og bliver en naturlig del af den samlede opgaveportefølje.

Med den kommende sundhedsreform ser Rikke Degn også nye muligheder for samarbejde med civilsamfund, NGO'er og kommuner:

– Der bobler allerede så mange initiativer rundt omkring, der gør en stor forskel. Nu handler det om partnerskaber og alliancer, og om at vi som hospitaler rækker mere ud, forklarer hun og tilføjer:

– Samtidig har vi nogle muskler i hospitalsvæsenet, blandt andet i forhold til forskning. Hvis vi kan få det bygget ind i det, vi i forvejen arbejder med, så kommer vi til at stå stærkere. Når det er sagt, er det ikke alt, vi kan måle og veje på den traditionelle evidensvægt. Men det betyder ikke, at det ikke virker.

For Mette Ringtved rummer feltet også et vigtigt forebyggelsesperspektiv:

– Vi har jo patienter, der i dag bliver syge af ensomhed og manglende netværk, og her kan kunst og kultur noget helt særligt. Det kan skabe fællesskaber, give mennesker nye måder at være sammen på og styrke trivsel, før problemerne vokser sig større. Hvis vi bliver dygtigere til at arbejde med forebyggelse, kan det få enorm betydning. Ikke bare for den enkelte, men for hele sundhedsvæsenet, afslutter hun.

Medarbejderkor, Regionshospitalet Horsens

hArts

Midtjysk partnerskab for
sundhed og kultur

ORD PÅ
Forsknings- og udviklingsprojektet ORD PÅ! afprøver og undersøger, hvilken effekt skrivning kan have for patienter med neurologiske lidelser

SOLO
Et koncertformat rettet mod grupper af sårbare unge – unge, som måske nok elsker musik, men som ikke føler sig tilpas i musikkens vanlige liverammer

SANGE MED MØDRE
Sange med Mødre er et forløb, hvor fællessang hjælper sårbare mødre til bedre trivsel og tættere bånd til deres barn.

hArts er et midtjysk partnerskab om sundhed og kultur. Vi består blandt andet af kulturaktører, kommuner, sundhedsfaglige, forsknings- og uddannelsesinstitutioner og en region. Formålet med hArts er at udvikle viden om og øge brugen af kulturelle tilbud i sundhedsvæsenet med henblik på at løfte den mentale og fysiske trivsel i samfundet. Til gavn for patienter, borgere og sundhedspersonale.

Find projekter, koncepter og viden om sundhed og kultur på harts.dk, hvor du også kan tilmelde dig partnerskabets nyhedsbrev.

www.harts.dk

MUSIK PÅ INTENSIV
Musik på Intensiv er et tilbud med levende, personlige musikoplevelser til kritisk syge patienter og deres pårørende.

DEN GAMLE BY – ERINDRINGSFORMIDLING
Erindringslejligheden giver demensramte besøgende sanseoplevelser, der kan hente erindringer frem. Måltrettet mennesker ramt af demens, personale og pårørende.

DEMENSKOR
Demenskor styrker livskvalitet, hukommelse og fællesskab, hvor mennesker med demens og pårørende mødes i trygge rammer.

Kunsten at blive rask er udgivet af Region Midtjylland

Region Midtjylland har fået et nyt team, der skal hjælpe sundhedsvæsnen i Region Midtjylland med at bruge kunst, kultur, kreativitet og fællesskab som et værktøj og en mulighed i hverdagen – både for vores patienter, for de pårørende og for personalet. Indsatsen for mere sundhed og kultur i sundhedsvæsnen har vi arbejdet med længe, men nu er det hele samlet i ét team.

Team sundhed og kultur har kontor i Regionshuset i Viborg. De kommer dog som et rejsehold flittigt rundt i hele regionen – på hospitaler, i psykiatrien, på de sociale bosteder og til alle vores samarbejdspartnere i bl.a. kommuner, kulturbranchen og uddannelses- og forskningsinstitutioner.

Vil du vide mere om indsatsen, kan du besøge rm.dk/sundhedogkultur

Magasinet her er nr. 2 af *Kunsten at blive rask*. Vil du læse førsteudgaven, kan du finde den her

<https://bit.ly/3ZMSfSn>

midt
regionmidtjylland

Magasinet er udgivet af Region Midtjylland,
som en del af regionens indsats for at øge
brugen af kultur i fremtidens sundhedsvæsen.